

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, ul. Marsz. Piłsudskiego 6, tel. 15-86; BIELSKO Cies., ul. Trzeciego Maja Nr. 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, ul. Portowa, tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, ul. Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, ul. Kościuski Nr. 3, tel. 16-57; LWÓW, Rutowskiego 8, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 11, tel. 222; POZNAŃ, Al. Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, ul. Dębińska Nr. 11, tel. 11-99; TORUŃ, Łazienna 28, tel. 263; WILNO, ul. Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 225. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 17677/3/32 z dnia 12 sierpnia 1932 r. w sprawie stosowania ceł maksymalnych.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 sierpnia 1932 r. o zniesieniu gmin wiejskich Stratyn — miasto i Stratyn — wieś w powiecie rohatyńskim, województwie stanisławowskim. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 sierpnia 1932 r. Nr. 71, poz. 645).

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 sierpnia 1932 r. w sprawie częściowego uzupełnienia taryfy telefonicznej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 sierpnia 1932 r. Nr. 71, poz. 646).

Ruch służbowy w Ministerstwie Rolnictwa.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

225.

OKÓLNIA MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 17677/3/32

z dnia 12 sierpnia 1932 r.

w sprawie stosowania ceł maksymalnych.

Do

Wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wątpliwościami, powstałymi w niektórych urzędach celnych przy stosowaniu ceł maksymalnych, wyjaśnia się, co następuje:

1. Stosownie do § 4 p. „a” rozporz. Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1932 r. w sprawie stosowania ceł maksymalnych („Monitor Polski” Nr. 75, poz. 106, Nr. 81, poz. 114 i Nr. 103 i 105), nie stosuje się ceł maksymalnych do towarów pochodzenia niemieckiego, objętych listami A. i B., o ile towary te znajdowały się przed 1 kwietnia r. b. w składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

Do towarów tych, gdy chodzi o cła maksymalne, nie ma również zastosowania 14-to dniowy rygor, przewidziany w § 6 ust. 1 rozp. Ministra Skarbu o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105 z 1932 r.).

2. Zgodnie z postanowieniami § 4 pp. „c” i „d” nie należy stosować ceł maksymalnych:

a) do przewożonych przez podróżnych przedmiotów, które nie mogą być zwolnione od ceł na podstawie art. 10 p. 11 rozporządzenia o taryfie celnej, pod warunkiem, że przedmioty te nie mają charakteru handlowego oraz, że nie zachodzi podejrzenie, iż podróż przedsięwzięta jedynie w celu wprowadzenia przedmiotów z omińnięciem ceł maksymalnych,

b) do drobnych ilości towarów, które mieszkańcy pogranicza przywożą do kraju na własny użytek.

3. Analogicznie do postanowień § 1 okólnika z dnia 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30, nie należy wymagać świadectw pochodzenia w celu niestosowania ceł maksymalnych do wzorów i próbek towarów, przybywających z krajów traktatowych w drobnych ilościach, jakoteż do towarów, przesyłanych z krajów traktatowych w przesyłkach pocztowych nie mających charakteru handlowego.

4. Przewidziane w § 2 lit. „a” świadectwa pochodzenia dotyczą świadectw wystawianych przez urzędy celne tylko tych państw, dla których ustalono specjalny wzór świadectwa, zapowiedziany w § 4 p. c okólnika L. D. IV. 1141/3/30.

Wzory takie ustalono dotychczas z następującymi państwami: Anglią, Bułgarią, Danią, Estonią, Francją, Italią, Jugosławią, Norwegią, Szwecją, Szwajcarią.

5. Gdy chodzi o towary, pochodzące z jednego z państw (poza Rzeszą Niemiecką), które nie zawarło z Polską umowy handlowej oraz w którym nie ma ani dyplomatycznej ani konsularnej placówki polskiej, świadectwo pochodzenia, stwierdzające pochodzenie towaru nie z Rzeszy Niemieckiej, może być zawizowane przez placówkę polską, akredytowaną w innym najbliższym miejscu pochodzenia towaru państwie.

6. Specjalne opakowania, o ile stanowią towar podlegający cełom maksymalnym, należy eliż z zastosowaniem stawek maksymalnych bez względu na to, czy zawarty w nich towar podlega cełom maksymalnym, czy też nie.

7. Przy odprawach warunkowych zabezpieczenie celne od towarów pochodzenia niemieckiego, podlegających cełom maksymalnym, należy pobierać w wysokości ceł maksymalnych.

8. Wykaz A. towarów, podlegających cełom maksymalnym sporządzony został na podstawie wykazów towarów wymienianych w rozporządzeniach Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61/1925, poz. 430) i z dnia 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69/25, poz. 486).

Uwagi do niektórych pozycji, mogące mieć wpływ na wymiar ceł, umieszczono w/g ówczesnego brzmienia powołanych rozporządzeń Rady Ministrów.

Umieszczone ponadto w wykazie uwagi, mające charakter wyjaśnień taryfikacyjnych, aczkolwiek na wymiar ceł bezpośrednio nie wpływają, mają za zadanie podkreślić, że rozporządzenie o cełach maksymalnych, chociaż uważane jest za prawo specjalne, nie zmienia w niczym wskazówek co do taryfikowania towarów.

W związku z powyższym wyjaśnia się przykładowo, że:

a) uwagi taryfikacyjne, umieszczone przy objętych cełami maksymalnymi pozycjach: 76, 158, 171, 216, a wskazujące, w/g jakich poz. tar. c. należy eliż towar, trzeba interpretować w ten sposób, że cełom maksymalnym podlegają odnośnie towary tylko wtedy, gdy odpowiedni punkt pozycji, w/g której uwaga nakazuje eliż te towary, objęty jest cełami maksymalnymi,

b) uwaga do poz. 173 t. c. o pobieraniu 40%, wzgl. 60% dodatku, odnosi się tylko do towarów tej poz. objętych cełami maksymalnymi, t. j. do pp. 3, 8 i 11, natomiast towary, objęte innymi punktami tej pozycji, cełom maksymalnym nie podlegają,

c) objęte cełami maksymalnymi towary z pozycji: 112 pp. 7, 23 i 32; 169 pp. 9 i 11; 172 pp. 1, 2, 3, 4 i 6; 212 pp. 1, 2, 3, 4 i 5 — podlegają opłacie ceł maksymalnych łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, względnie łącznie z wagą specjalnych pudrów, futerałów i t. p., względnie z wagą kartek, do których są przymocowane.

Za Kierownika Departamentu:

(—) *Danielewicz,*

Naczelnik Wydziału

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 sierpnia 1932 r.

o zniesieniu gmin wiejskich Stratyn—miasto i Stratyn—wieś w powiecie rohatyńskim, województwie stanisławowskim.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 770) zarządzam, co następuje:

§ 1. Gminy wiejskie Stratyn — miasto i Stratyn — wieś w powiecie rohatyńskim, województwie stanisławowskim, znosi się, a z terytorium ich tworzy się gminę wiejską „Stratyn” w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Bronisław Pieracki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 19 sierpnia 1932 r. Nr. 71, poz. 645).

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 9 sierpnia 1932 r.

w sprawie częściowego uzupełnienia taryfy telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam, co następuje:

§ 1. W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711), częściowo zmienionej i uzupełnionej rozporządzeniami Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 353), z dnia 20 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424) i z dnia 27 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 582), wprowadza się następujące uzupełnienie:

w § 59, po ustępie czwartym (ostatnim), dodaje się trzy nowe ustępy, jako ustępy piąty, szósty i siódmy:

„Prawo prowadzenia rozmów prasowych przysługuje korespondentom pism i agencji prasowych do redakcji pism codziennych lub do agencji prasowych oraz redakcji dzienników do swych podredakcji, tudzież redakcjom i podredakcjom do agencji prasowych i do swych korespondentów.

Redakcje i podredakcje winny podać zgóry dokładne adresy swych głównych redakcji, jak również i podredakcji oraz adresy swych korespondentów, a ponadto wskazać numery telefonów, z których i do których będą zgłaszane rozmowy prasowe.

Treść rozmów prasowych może zawierać wiadomości polityczne, handlowe, giełdowe i inne, przeznaczone do rozpowszechnienia w prasie codziennej z wykluczeniem wiadomości mających charakter reklamy, jako też takich, za których umieszczenie w pismach, pisma te pobierałyby opłatę.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 19 sierpnia 1932 r. Nr. 71, poz. 646).